

عنوان مقاله:

زیست شناسی تولید مثل میگو خنجری, *Parapenaeopsis styliifera* (H. Milne Edwards, ۱۸۳۷) در آب های سواحل غربی استان هرمزگان

محل انتشار:

فصلنامه محیط زیست جانوری, دوره 10, شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

میترا غفوریان - گروه شیلات، دانشکده علوم و فنون دریایی و جوی، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس، صندوق پستی: ۳۹۹۵

محسن صفائی - گروه شیلات، پژوهشکده منطقه ای جنگل های حرا، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس، صندوق پستی: ۳۹۹۵

فرشته سراجی - سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، بندرعباس، صندوق پستی: ۷۹۱۴۵-۱۵۹۷

خلاصه مقاله:

این مطالعه با هدف بررسی برخی جنبه های تولید مثلی میگو خنجری *Parapenaeopsis styliifera* در آب های ساحلی غرب استان هرمزگان انجام شد. نمونه برداری از صید مشتاهای منطقه خمیر انجام شد و در مجموع ۸۳۵ میگو شامل ۴۶۲ میگوی ماده و ۳۷۳ میگوی نر مورد زیست سنجی قرار گرفت. نتایج این بررسی نشان داد که نسبت های جنسی نر: ماده به صورت سالانه به طور معنی داری ۱:۱ نبود و جمعیت غالب در اکثر ماه های سال ماده ها بودند (با ۵۵/۳٪). بررسی درصد رسیدگی تخمدان میگوها نشان داد که فراوانی میگوهای نابالغ (مرحله ۱ و به ویژه مرحله ۲ رسیدگی تخمدان) در تمامی طول سال بسیار چشمگیر بوده و نشان دهنده حضور قابل توجه میگوهای جوان این گونه در منطقه می باشد. همچنین بررسی دقیق تر این گستره نشان داد که اگرچه حضور میگوهای بالغ (مراحل ۳ تا ۵ رسیدگی) نیز در تمام طول سال مشاهده می شود اما حضور آن ها در طی ماه های اسفند تا خردادماه و آبان تا دی ماه چشمگیر تر بوده است. میزان شاخص گنادوسوماتیک (GSI) جنس ماده از اسفند تا اردیبهشت دارای روند صعودی و اوج آن در اردیبهشت ماه مشاهده شد و در فصل تابستان از روند نزولی برخوردار بود. همچنین طول کاراپاس در ۵۰ درصد بلوغ (LM%۵۰) برای میگوهای ماده برابر ۱۸/۸ میلی متر برآورد شد.

کلمات کلیدی:

میگو خنجری، نسبت جنسی، فصل تخم ریزی، LM%۵۰، شاخص گنادو سوماتیک، خلیج فارس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1305690>

